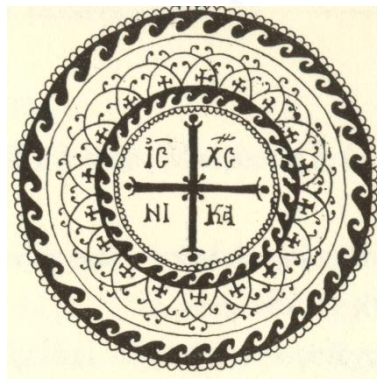

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Άπό 8^η έως 14^η Νοεμβρίου 2020

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ΄ (Ζ΄ ΛΟΥΚΑ). † Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων. Ἦχος πλ. α΄, ἑωθινὸν ια΄ (Τ.Μ.Ε., 8 Νοεμ. §§4-6).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Δόξα, «Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς»· κοντάκιον «Ὡς φωστῆρα μέγιστον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ταξιαρχῶν 6, Δόξα, «Συγχάροητε ἡμῖν», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Κράτος τῆς ἐνιαίας», τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα εἰς τὸ τελευταῖον αὐτῶν «Πυρίνοις χεῖλεσι», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Δοῦλοι Κύριον».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν· εἶτα τὸ τῆς β' στιχολογίας κάθισμα τῶν ἀσωμάτων «Τὰ χερουβὶμ καὶ σεραφίμ», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοί», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Θεοχαρίτωτε ἄγνή». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τῶν ταξιαρχῶν· ἀπὸ γ' ὦδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλονται τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἀσωμάτων καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς... τὰ ἱερὰ εἰσόδια».

Εἶδησις. Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ψαλλόμενοι μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ὡς καταβασίαι, διαφέρουν τῶν συνήθων κατὰ τὰ ἑξῆς σημεία:

ᾠδὴ α' «...καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν εἴσοδον».

ᾠδὴ γ' «...πνευματικόν, στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

ᾠδὴ ε' «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

ᾠδὴ θ' «...φύσις γεραίρουσα τὰ ἱερὰ εἰσόδια τῆς θεομήτορος...».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τῶν ἀσωμάτων «Ἐξουσιῶν, δυνάμεων» καὶ τὸ θεοτοκίον «Τιμιωτέρα πέφυκας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «*Τῶν οὐρανίων ταγμάτων*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα*», «*Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα*», Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ὅπου ἐπισκίασῃ ἡ χάρις σου*», Καὶ νῦν, «*Ἵπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τῶν ἀσωμάτων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῶν ἀσωμάτων, Νοεμβρ. 8, «*Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος*» (Ἐβρ. β' 2-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Λουκᾶ, «*Ἀνθρωπὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, ᾧ ὄνομα Ἰάϊρος*» (Λκ. η' 41-56).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

9. Δευτέρα. Ὀνησιφόρου μάρτυρος (γ' -δ' αἰ.), Ματρῶνης ὁσίας. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας († 889), Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ († 1920).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 13-15, 22-31).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ ἁγία Θεοκτίστη ἢ ὁ ἅγιος Νεκτάριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἁγίου θὰ ψαλῆ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται μὲν καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν κατάληξιν «*ταύτης τὴν εἴσοδον*» (βλέπε εἶδησιν εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου), εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ὡς ἐπισφραγιστικὸν τὸ κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*».

10. Τρίτη. Ὀλυμπᾶ, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ὁρέστου μάρτ. τοῦ Τυανέως († 304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου († 1924).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κγ' ἐβδ. ἐπ. (Α' Θεσ. α' 6-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ν' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 42-48).

11. Τετάρτη. Μηνᾶ († 304), Βίκτωρος (β' αἰ.) καὶ Βικεντίου διακόνου († 304) μαρτύρων, Θεοδώρου ὁσ. τοῦ Στουδίτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ν' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 48-59).

12. Πέμπτη. Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 616-620)· Νείλου ὁσίου τοῦ ἀσκητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κγ' ἐβδ. ἐπ. (Α' Θεσ. β' 9-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ν' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 1-9).

13. Παρασκευή. † Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου († 407).

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου εἰς μὲν τὸν ἔσπερινόν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἱεράρχου, ζήτηι τῇ 13ῃ Νοεμ., «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν» (Ἰω. ι' 1-9). Καταβασίαι οἱ εἴρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον» (βλέπε εἴδησιν 8ῃς Νοεμ.). Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἡ τοῦ στόματός σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός»· Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

14. Σάββατον. † Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ' Γρηγορίου ἀρχιεπ. Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ († 1340) καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων Οἰκογενῶν αὐτοῦ, Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου († 1800).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν (Τ.Μ.Ε., 14 Νοεμ. §1), ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἔσπερινόν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Μετὰ τὰ ἐσπέρια προσόμοια, Δόξα,

«Τοῦ μεγάλου Φίλιππε φωτός», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἤχου «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ». Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε» ἐν τῷ ἔσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου ἅπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός». Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι΄ ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α Κορ. δ΄ 9-16). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Κυρ. α΄ νηστ., «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ἰω. α΄ 44-52). κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

